

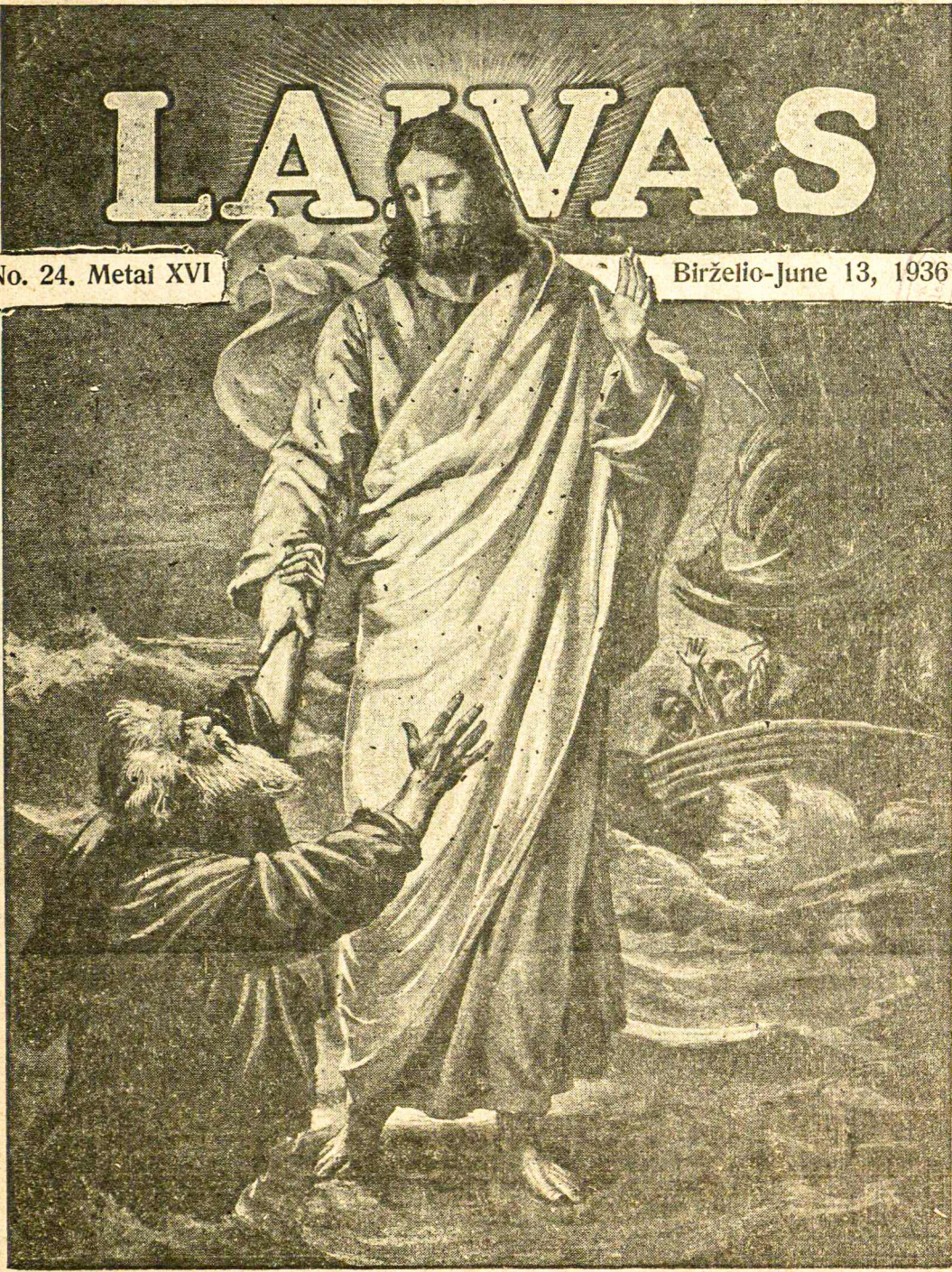
~~P356-5953~~

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 24. Metai XVI

Birželio-June 13, 1936

TĒVU MARIJONU REMEJŪ SAVAITRAŠTIS

II SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E V A N G E L I J A

Luko 14, 16—24.

NUO metu Jėzus pasakė parisiejamam šitą prilyginimą: Vienas žmogus priėmė didelę vakarienę ir pakvietė daugelį. O vakarienių valandoje jis simtė savo tarną sakyti pakviestiesiems, kad ateitų, nes visa jau prirengta. Bet visi draugai ėmė teisintis. Pirmasis jam sakė: Pirkau ūkį ir man reikia išeiti ir jį pamatyti; meldžiu tave, laikyk mane išteisintu. Kitas tarė: Pirkau penkis jungus jaučių ir einu išmėginti jų; meldžiu tave, laikyk mane išteisintu. Kitas vėl tarė: Vedžiau pačią ir todėl negaliu ateiti. Tarnas sugrįžęs pasakė visa tai savo valdovui. Supykęs šeimininkas tarė savo tarnui: Eik greitai į miesto gatves ir skersgatvius ir įvesk čia beturčius, luošus, aklius ir raišus. Tarnas vėl pranešė: Valdove, padaryta, kaip liepei, bet dar yra vietos. Tuomet valdovas tarė tarnui: Eik į kelius ir patvorius ir priversk įeiti, kad mano namai būtų pilni. Sakau gi jums, nė vienas anų pakviestųjų žmonių neragaus mano vakarienių.

L E K C I J A

I Jono 3, 13—18

YLIMIAUSIEJI: Nesistebėkite, jei pasaulis jūsų nekenčia. Mes žinome, kad perėjome iš mirties į gyvenimą, nes mes mylime brolius. Kas nemylė, pasilieka mirtyje. Kiekvienas, kuris nekenčia savo brolio, yra žmogžudys; ir jūs žinote, kad kiekvienas žmogžudys neturi amžinojo jame pasiliekančio gyvenimo. Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldėti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobių ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkite žodžiu, nė liežuviu, bet darbu ir tiesa.

Kryžių Niekintojų Likimas

Miuncheno laikraštis vardu "Katholische Kirchenzeitung" praneša keletą atsitikimų, šurpiausiai bylojančių apie kryžiaus niekintojų likimą.

1933 m. vėlai rudenį keturi vaikėzai nugarovė lauke stovintį kryžių. Išganytojo figūrai buvo numuštos kojos, o ji su šakėmis nuplėšta ir numesta.

Apie praeitų metų rudenį jau visi tie keturi piktadariai buvo mirę. Pirmasis iš jų, 21 metų mechanikas, dirbęs vienoj liejykloj, 1934 m. kovo 14 d. papuolė po smagračių ir buvo sunkiai sužalotas: jam buvo sužalotos kojos. Buvo užnuodytas jo kraujas, ir po mėnesio jis mirė. Antrą ano nusikalstamo ir šventvagiško darbo dalyvį, 37 m. akmenskaldį, 1934 m. balandžio 12 d. užgriuvo žemė, sutriuškindama šlaunis ir dubens kaulus. Jis mirė tą pačią dieną.

Tretysis sėbras, miškų darbininkas, mirė 1935 m. sausio 30 d. Medis griūdamas nukirto jam abi kojas, ir jis mirė neatgavęs sąmonės. Ketvirtasis iš anų piktadarių, sodininko mokinys, 1935 m. gegužės 31 d. prigėrė. Jo laivonas su šakėmis buvo ištrauktas iš vandens. Jis anuomet buvo su šakėmis nuplėšęs nuo kryžiaus Išganytojo figūrą.

Minėtas vokiečių katalikų laikraštis patstebį, jog tie visi atsitikimai yra tikri: jų tikrumą esą galima patikrinti vietoj. Laikraštis vietų ir asmenų vardų neskelbia, bet sako juos turįs.

Keistenybės iš Rusijos

Rusijos bedievių sąjungos vienoj dabar leidžiamoj knygoj atsakant į klausimą "Ką turiau daryti, jei tėvai verstų mane eiti į cerkvę", vaikams patariama kreiptis į policiją. Jei tas nepagelbės, pasikviest savuosius draugus ir padėt veikimą prieš tėvus.

Štai kas darosi bolševikų "rojuje", kur Dievo dvasia yra naikinama žmonių širdyse.

Šventasis Antanas Stebūkladarys

VJĖZUS pasakė: „Ieškokite visu pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.“ (Mat. 6, 33). Tie žodžiai išsipildė šv. Antane. Jisai neturėjo jokių turtų, bet duonos niekad nepristigo. Taip pat nė badas, nė neturtas nevargino tų, kurie jį sekė. — Šventasis įsteigė Mažesniųjų Brolių vienuolyną miestelyje Brive. Vieną kartą nebuvo kas valgyti. Pats Antanas nežinojo, kas daryti. Eina prie vienos ponios ir, pasiskundęs, kokioje atsirado padėtyje, prašo į vienuolyną atsiūsti truputį daržovių. Siunčia jį į daržą tarnaitę, kad pririnktų daržovių. Ta nė per slenkstį negalėjo peržengti, nes smarkus lietus pylė, kaip iš kibiro. Tačiau eina pati į daržą, renka Broliams daržoves, sugrįžusi pasakoja, kad esant darže nekrito ant jos nė vienas lietaus lašelis.

Vieną kartą naktį Šventasis pasilieka baž-

nyčioje ir karštai meldžiasi. Štai Broliai pamatė, kad vagys įsikraustė į kaimyno kviečius, ir buvo įsitikinę, kad nieko ant lauko nepaliks. Bėga prie Dievo tarno ir pasakoja, kas darosi. „Mano Broliai — pasako jiems — nebijokite, grįžkite prie maldos. Tai šetono išmąslas, kad neduotų jums poilsio ir sutrukdyti nuo maldos. Nurimkite. Jisai neuaneš mūsų prieteliui kviečių.“ Broliai nutilo, o rytą pamatė, kad kviečiuose nepadaryta nė kiek žalos.

Šv. Antanas buvo kaip apaštalas, kuris atidavė savo sielą žmonėms. Dėlto visi troško pamatyti jį ir išgirsti. Kur šaukė, ten ėjo; visur kaip V. Jėzus, darė gerai, stebūklais patvirtino savo žodžius. Sykį pakvietė jį su pamokslu į Limoges. Klausytojai sustojo lauke, nes bažnyčioje nebūtų tilpę. Štai staiga niaukiasi, kyla tamsūs debesys su žaibais ir perkūnais. Žmonės nusigandę ir ketina bėgti, bet Šventasis garsiai šaukia: „Nebijokite! nė iš vietos nesijudinkite. Aš turiu viltį Tame, Kuris niekados neapvylė, Jis nuo lietaus apsaugos.“ Žmonės pasilieka, klauso pamokslą. Visur aplinkui lyja, o ten, kur klausė pamokslą, buvo visai sausa.

Kita moteris labai norėjo klausyti Šventojo pamokslą. Išeidama iš namų palieka kūdikį lopšyje. Sugrįžusi randa jį negyvą, uždusų. Bėga tuojau pas Šv. Antaną ir su ašaromis pasakoja, kas įvyko. Jis ją ramina kalbėdamas, kad Dievas neapleis, nes uoliai klausė pamokslą. „Eik namo, tavo sūnus gyvas,“ tarė Antanas. Sugrįžusi namo, ištikrųjų rado sūnų gyvą ir sveiką.

Pietų Prancūzijoje Šv. Antanas aplankė vienuolynus, stiprino Brolių dvasią ir ragino juos gerame ištesėti. „Rūpinkitės labiausiai — sakydavo — sekti nukryžiuotąjį Jėzų, o jums nieko netruks.“ Vienas naujokas (novicijus) ketino apleisti ordoną, nes manė, kad negalės pildyti sunkių pareigų. Šventasis pažino pagundą, priešęs prie jo, pūstelėjo į veidą, sakydamas: „Imk sūnau drąsos dvasią.“ Jaunikaitį apleidė pagunda ir šventai gyveno.

Šv. Antanui pasirodo Kūdikėlis Jėzus

Vieną kartą Šv. Antanas, labai nuvargęs savo apaštališkame gyvenime, užėina pasilsėti pas savo prietelių Tisone gyvenantį miestelį Camposampiero, netoli Padvos. Prietelius davė jam nuošalų kambarėlį, kad galėtų ramiai melstis. Nakties laike, kai viskas nurimo, Tisone įdomaudamas, ką veikia jo svečias, patylomis priselino prie durų ir žiūri per plyšį. Visam kambarį dangiška šviesa. Šv. Antanas atsiklaupęs laiko savo rankose Kūdikėlį Jėzų, kurio kūnas atrodė baltusnis už smiegą. Šventasis, pasikendęs neapsakomąj linksmybėj, bučiuoja Dievišką Kūdikėlį, jautriai glaudžia prie savo širdies, V. Jėzus tuo pačiu užmokėjo savo tarnui. Tisone labai susijaudino ir atidavė garbę V. Jėzui, esančiam Šv. Antano rankose. Šventasis išgirdo, kad prietelius stovi prie durų ir jį seka. Rytą uždraudė kam nors pasakoti. Tisone tylėjo iki Šventojo mirčiai, o paskui po priesaika išpasakojo viską, ką buvo matęs, vyskupui. — Nuo to laiko paveiksluose ir stovylose daro Šv. Antaną su Kūdikėliu Jėzumi rankose.

Šv. Antanas pasislėpė vienuolyne ne tik dėlto, kad išganyti save, bet ir dėlto, kad sustiprėjęs dvasioje galėtų rūpintis kitų išganymu. Vienuolyne meldžiasi, ieško įkvėpimo, vienijasi su Dievu, o paskui stengiasi apgyvendinti tą Dievą žmonių širdyse. Skelbia pamokslus be poilsio, keliauja nuolat, kur šaukia paklusnunas. Visiems be pataikavimo sako teisybę, nežiūrind vargdienis ar turtuolis, tarnas ar ponas, pasaulietis ar dvasiškis. Drąsiai gina nuskriaustusius, išnaudotus, prispaustus, kenčiančius. Jisai tikras nelaimingųjų tėvas.

Vyskupas, matydamas jo uolumo pasekmes, o mieste didžiausią ištvirkimą, pareikalavo, kad Šventasis kasdien saktų pamokslus Padvoje. Ir iš jo burnos Dievo žodis, kaip ugnis liepsnojo: klausytojai verkė ir garsiai dūsavo. Pabaigęs pamokslą, liuosose valandose klausė išpažinčių, kad sutaukyt nusidėjėlius su Dievu.

Šv. Antanas karštus savo žodžius paremdavo stebūklais. Čia svarbu paminėti, kaip išgelbėjo nuo mirties savo tėvą. Mieste Lisboa tarp dviejų šeimynų sukilo baisi

neapykanta. Vienas jų, pamatęs vakare savo priešą sūnų, užmušė jį, o kūną įmetė į Šv. Antano tėvų daržą. Paskui, beiškant kūno, randa darže ir kaip kaltininkus sukiaša tėvus kalėjiman. Šv. Antanas Dievo įkvėpimu dasižinojo, kad jo tėvui gresia mirties bausmė. Vienam akimirksny pajunta, kad nuneštas į Lisboją; eina teisman, prašo, kad nekaltą tėvą paleistų. Tačiau teisėjai neleidžia. Tuomet Šventasis pareikalavo, kad atneštų nužudyto lavoną. Šventasis nuo jo reikalauja, kad pasakytų, ar jo tėvas Martynas užmušė jį. Nužudytasis pakilęs sako: "Ne, ne jisai mane užmušė." Tą pasakęs, vėl užnigo Viešpatyje. Tėvą paliuosavo. o Antanas rytą pasijuto vėl Padvoje.

T. Kazimieras Kapucinas.

Kančių Vyro Paveikslas

Šv. Juozapas gimė Volynioj, Vladimiro mieste, 1580 m. Jo tėvai buvo rusai bajorai — Gabrielis ir Marina Kuncevičiai. Jau nutis Juozapas dažnai vaikščiodavo su motina į cerkvę ir dievobaimingai išžiūrėdavo į paveikslus. Kartą, vos dar penktus metus eidamas, klūpojo su motina prie altoriaus ir ilgai žiūrėjo į Kristaus prikaltą į kryžių paveikslą; paskui paklausė: "Mama, kas čia per paveikslas? Kas gi taip baisiai sužeidė Jį?" Motina pradėjo aiškinti jam Kristaus gyvenimą ir Jo kentėjimus. Vaikutis meilingai klausėsi ir, vis žiūrėdamas į Išganytojo paveikslą, užsidegė neapsakoma Išganytojo meile. Nuo to laiko Juozapas tapo karščiausiu Jėzaus Širdies mylėtoju: jis mylėjo kryžių, atgailą, maldą, mylėjo gyvenimo sunkenybes.

Norėjo Prigirdyti 60 Ligonių

Pietų Kinioj yra miestelis Hoh T'ong, turis 20,000 gyventojų. Tame miestely atsirado net 60 raupsais sergančių ligonių. Bijodami miestelio gyventojai nutarė juos nuskandinti. Apie tą sužinojo misijonieriai. Jie nuvyko į tą miestelį, perkalbėjo gyventojus ir įsteigė raupsuotiesiems prieglaudą — ligoninę. Tuo buvo patenkinti ir ligonys ir gyventojai. Ilgainiui ligoninė išsiplėtė. Dabar ji talpina 300 ligonių.

Šventasis Konradas

1818 — 1894

Kun. A. T. (Samata)

1934 metų gegužės mėnesio 20 dieną Popiežius Pijus XI plačiam pasauliui šventuolį paskelbė pal. brolių Konradą, kurs buvo ilgametis durininkas Šv. Onos vienuolijoje, Altoettinge, Vokietijoje, ir kurs visą savo gyvenimą, eidamas menkas pareigas, nuveikė didelių darbų. Gyvenime jis tarnavo, kentėjo ir mylėjo Dievą.

Brolis Konradas von Parzham pirm įstojimo į Kapucinų ordiną, pasaulyje buvo žinomas, kaip Jonas Birndorferis. Jis gimė Venushofe, Vengo parapijoje, Pasau vyskupijos, gruodžio 22 dieną, 1818 metais. Tą pačią dieną jis buvo pakrikštytas parapijos bažnyčioje Šv. Jono Evangelisto vardu. Jis buvo devintasis Baltramiejaus Birndorferio ir Gertūdos Niedermajeraitės kūdikis. Jo tėvai buvo stambūs ūkininkai, turtingi ne vien žemiškomis, bet ir dvasios gėrybėmis. Jų saugioje globoje ir dorybių įtakoje augo vaikas. Nuo pat mažens jis buvo pamokytas ne tik tikėjimo tiesų bet įpratintas dorovingai ir dievobaimingai gyventi. Baigęs liaudies mokyklą ir išaugęs jaunikaičiu, jis labai pamilo savo tėviškę. Tačiau, jam labiau patiko gyventi vienumoje nekaip švaistytis savo bendraamžių draugų tarpe. Jau jaunystėje jis stengėsi tyliai ir ramiai gyventi Dievuje ir pirmyn žengti tobulybės keliu. Jis vengė dažnų santykių su pasauliu. Jo didžiausias džiaugsmas buvo: išlieti bažnyčioje prie Švenč. Sakramento ar prie Švenč. Panos Marijos altoriaus savo pagarbinimo, dėkojimo ir prašymo maldas. Ypač pamaldžiai kalbėdavo rožančių. Dažnai sutelkęs savo draugus, jis padrašindavo juos būti pamaldesniais ir dažniau eiti prie Šv. Sakramentų. Dar jaunas būdamas, jis neteko motinos, o po to greitai mirė ir jo tėvas. Tie skaudūs įvykiai dar labiau jam priminė, kaip yra trumpas žmogaus gyvenimas, kaip nepastovūs ir nyksta yra žemiški turtai. Todėl, paneigęs šio pasaulio garbę, turtus ir džiaugsmus, jis pavedė savo iš tėviškės priklausomą dalį vargšams ir pasiryžo visiškai pasišvesti Dievui. Pirmiausia, jis troško įstoti į toki

vienuolyną, kuriame galėtų išeiti kunigo mokslus ir darbuotis sielų išganymui. Tačiau, išbandęs savo jėgas ir maldoje gavęs tinkamą apšvietimą, jis įsitikino, kad jam labiau pritiks užimti daug žemesnę, bet taip pat naudingą vietą, būtent, tarnauti Dievui fiziniu darbu ir dvasiška malda, esant paprastu broliuku vienuolyne.

Jo troškimas išsipildė. Jis buvo priimtas į Kapucinų ordino novicijatą Laufene rugs. 17 d., 1851 metais, ir kitų metų spalio 4 dieną padarė iškilmingiausius ordino įžadus. Neužilgo Tėvas Provincijolas jį pakvietė į Šv. Onos vienuolyną, esantį Altoettinge. Vienuolyno vyresnieji, gerai pažindami brolio Konrado išmintį, kantrumą ir meilę, jam davė sunkią ir labai atsakomą vienuolyno durininko pareigą. Kaip tikram Šv. Pranciškaus sūnui ir priderėjo, brolis Konradas ėjo tą pareigą paklusnus, nusižeminęs, linksmas, ir toje tarnystėje ištvėrė iki pat savo mirties. Jis mirė, sulaukęs 76 metų amžiaus.

Mokyklos dienoje, Konrado bendrai, jį pamatę, tarp savęs sakydavo: "Nutilkite! Štai ateina Jonas Birndorferis." Vienas nepaprastas dalykas apie jį kalbamas yra šis, būtent: jam būnant jaunuoliu ir gyvenant pasaulyje, vieną kartą į savaitę, per dešimtį metų, nežiūrind nepatogaus oro, pėčias jis keliaudavo 40 mailių, užlaikydamas pasninką ir meldamas, kad atlikti išpažintį ir priimti Šv. Komuniją. Kitas ypatingas dalykas apie jį yra, būtent: kai tapo kapucinas, vienoje ir toje pačioje vienuolijoje 41 metus ėjo durininko pareigas.

Kai Jonas Birndorferis tapo paprastu broliuku Kapucinų vienuolyne Altoettinge, jis buvo baigęs 30 metus. Einant novicijatą, jam sunkoka buvo užlaikyti klusnybės įžadas. Tačiau, jis kariavo pats su savim ir niekas negalėjo atspėti jo vargo, nes nieko nesakydavęs ir niekam nesiskųsdavo.

Šv. Onos vienuolija yra sujungta su Švenč. Marijos iš Altoettingo šventove. Daugelis iš jo artimųjų konfratų nusistebėjo, kai brolis Konradas, po profesijos atlikimo, ga-

vo tokį atsakomą durininko paskyrimą. Kiti jo kolegai, manė, kad tokis paskyrimas buvęs neapmastytas. Vėl kiti pasipriešino ir nenorėjo jam užleisti narvelio vienuolyne. Tėvas Gvardijonas, patėmijęs tokią nesmagią padėtį, visų akivaizdoje tarė: „Brolis Konradas turi nepamiršti, kad jis čia yra vien tik iš pasigailėjimo ar gailestingumo.“ Ir brolis Konradas, netaręs nė vieno žodžio, kad save apginti ar sutvirtinti savo poziciją, atsidavusiai ėjo jam pavestas pareigas, ir netrukus laimėjo visų užuojautą ir pasitikėjimą. Ir tą savo paskyrimą ištikimai išlaikė ligi savo mirčiai.

Brolio Konrado kantrybė yra ypatinga pamoka mūsų nekantiems laikams. Vieną dieną mergaičių pulkelis norėjo iširti ar jis yra tikrai šventas. Ir kiekviena iš jų paleiui ėjo skambinti durų skambutį ir jo klausė, ar vienuolyne yra kunigas, kurio kiekviena gerai žinojo, kad nėra. Brolis Konradas sutiko kiekvieną iš tų mergaičių su paprasta šypsena ir malonių atsakymu. Elgetai, kurs viralo lėkštę metė į jo kojas, brolis Konradas atsiprašė kalbėjo: „Matau, kad tamsta nemėgsti to viralo. Aš eisiu tamstai gauti ką nors kito geresnio.“ Brolis Gilbertas, kurs per 19 metų buvo Konrado pagelbininkas, po priesaiką liūdi, jog Konradą niekada nematęs išsiblaškusio ar pikto, kai atidarinėjo duris.

Jis taip pat turėjo meilingą būdą. Niekas negirdėjo, kad jis būtų kam nors ištaręs kokį šiurkštų ar nemandagų žodį. Ypatingai jo nuolankumas buvo labai didelis. Vieną kartą, kai Tėvas Provincijolas jį viešai išgyrė, tai turėjo nutraukti pagyrų kalbą, pamatęs, kad dėl tos priežasties iš brolio Konrado akių riedėjo ašaros per jo skruostus.

Po to, brolio Konrado uolumas buvo begalinis. Dieną jis pradėdavo vidurnaktį, nes tada kalbėdavo oficijumą. Tai pabaigęs, apie pirmą valandą jis grįždavo į lovą miegotų ir keldavosi trečią valandą. Kai jam sukako 70 metų, jis pasitenkindavo dviem ar trim miego valandomis prieš vidurnaktį. Laiko pasilikusį liekį jis praleisdavo kalboje su Dievu. Neįstabu, kad, iš tokio nuovargio, jis kartais nusilpsdavo, bekalbant oficijumą. Jo visą dieną, nuo rytmečio iki vakarui, buvo pavesta jo svarbių pareigų ėjimui, būtent:

atidarinėti duris ir rūpintis savo sielos dvasiškais reikalais.

Tokis stropus ir uolus nesiliaujas veikimas turėjo atsiliiepti į jo sveikatą. Iš pradžių jis varginosi mažais negaliojimais, kentėjimais, paskui jį apėmė azmos liga, pagaliau jį palietė pneumonija. Balandžio 18 dieną, 1894 metais, paskutinį kartą atitarnavęs Šv. Mišioms, brolis Konradas nuėjo pas savo viršininką ir tarė: „Tėve Gvardijonai, turiu pasisakyti, kad mano kaulai jau atsisako man tarnauti.“ Tačiau, brolis Konradas gailėjosi tai ištaręs. Ir netrukus buvo pašauktas gydytojas, kurs pareiškė pavojų. Ir Paskutiniai Sakramentai buvo jam suteikti. Tą vakarą, kai brolis Gilbertas atėjo pasikalbėti su mirštančiuoju ligoniu, brolis Konradas mandagiai jam tarė: „Aš nebeturiu daugiau laiko kalbėtis. Aš turiu prisirengti amžinatvei.“ Kai brolis Gilbertas mėgino jį įtikinti, kad jis dar nemirs, brolis Konradas atsakė: „Tėvas Gvardijonas taip nori.“ Tur būt jis reiškė taip, nes jo viršininkas, suteikdamas Paskutinius Sakramentus, jam davė sutikimą ir leidimą mirti. O vienuolis juk negali priešintis viršininko valiai.

Praėjus trims dienoms, kai visa vienuolija meldėsi koplyčioje, durų varpelis suskambino du kartu. Manydamas, kad niekas nei na durų atidaryti, ligonis Konradas kėlėsi jas atidaryti pats. Tokis pasiryžimas buvo nepakeliamas. Ir jis ko tik nenuvirto nuo kojų, kai praeinąs kitas broliukas laiku jį pačiuopo už pečių ir sulaikė, paskui jį paguldėdamas į lovą. Broliai, dagirdę, tuojau susirinko ties jo lova ir pradėjo melstis už mirštantį brolių Konradą. Ir kaip tik baigta gausti Dievo Angeliui, jo skaisti ir graži siela apleido jį, kad skriejus pas savo Kūrėją, kuriam aukojosi ir ištikimai tarnavo visą savo gyvenimą.

Brolio Konrado gyvenimas telpa viename sakinyje iš laiško, kurį rašė savo bendraminčiui bičiuliui. Jis skamba sekančiai: „Mano gyvenimas glūdi ypatingame mylėjime ir kentėjime, garbinant ir šlovinant Dievo beribę meilę, kurią davė mums varguoliams.“ Kalbant, kaip reikia gyvenime kovoti ir kaip tapti šventuoju, klausykime jo paties žodžių: „Jei aš nusikaltau, nuo-

lankiai maldauju Dievo, kad man atleistų, ir aš prižadu būti geras vaikas.”

Broliai Konradui būnant durininku vienuolyne, Altoettinge, daugelis alkanųjų jo maldavo duonos kąsnelio, ir netekę girdėti, kad jis būtų kam nors atsakęs. Jam mirus, daugelis alkstančiųjų sielų jo meldė paguodos ar suraminimo, ir jis buvo visada labdaringas, kaip gyvenime, taip ir po mirties. Sekmadieniais ir šventadieniais turtingi ir prasčiokai susirenka ir meldžiasi ties jo šventove. Per 3,000 laiškų, kuriuose jo gerbėjai maldauja jo galingo užtarymo, kas savaite dedama ties jo karstu. Žymėtina, kad ūkininkų sąjunga Vokietijoje jį pasirinko savo globėju, patronu, maldaujant jo palaiminimo laukams, javams ir galvijams. Kai Austrijos-Ungarijos imperatorius Karolis, merdentis gulėjo savo ištrėmime Madeiro saloje, meldėsi, kad brolis Konradas ateitų jam į pagelbą ir duotų stiprybės.

O šiandien, brolis Konradas yra pakeltas į altoriaus šventųjų tarpą ir savo galingu užtarymu neapleidžia jo gerbėjų, kurie į jį atsikreipia, prašant jo maloningos pagelbos dvasiškiams ir medžiagiškiams savo reikams.

Perėjo į Katalikų Tikėjimą

Užvenčio miestelio viena žydaitė perėjo į katalikų tikėjimą. Vargšė iškentėjo didžiausią persekiojimą, nes prieš du mėnesius susekė žydai jos katekizacijos paslaptį. Pradėjo didžiausiu stropumu ją sekti ir visokiais būdais atkalbinėti; bet ji pasiryžo vieną naktį išbėgti. Pradėjo savo smulkiuosius drabužėlius išsinešdinėti, bet motina pastebėjo ir užrakino jos paltą, batelius ir kt. Tuojuo prigužėjo žydų pilna troba, pradėjo tartis, ką su ja daryti. Ji su palydovu išėjo laukan ir pasileido bėgti per daržus į kitą gatvę, žydai gintis. Pasinaudodama nakties tamsa, pasislėpė. Žydai pro šalį prabėgo ir pradėjo krėsti visą gatvę. Ji, pernakvojus vieną naktį daržinėje šiauduose, kitą naktį nubėgo į saugesnę vietą; bet žydai ir ten apsilankė. Tuomet ji vieną tamsią naktį nuvyko per laukus ir purvynus toli į dvarą ir prašėsi nuvežti ją į bažnyčią ir apkrikštyti. Dabar po krikšto jaučiasi laiminga.

K. Č. ("Ž. P.")

Moderniškas "Tėve Mūsų"

Šis "Tėve Mūsų", kurį kalba Belgijos jaunieji darbininkai, yra plačiai pasklidęs. Jis taip skamba:

"Viešpatie Jėzau, aš tau aukuju visą mano darbo dieną. Mano norus. Mano džiaugsmus. Mano skausmus.

Duok man ir mano visiems darbo broliams mąstyti kaip tu, su tavim dirbti, tavyje gyventi.

Duok, kad aš tave mylėčiau iš visos širdies ir tau tarnaučiau iš visų mano jėgų.

Teateinie tavo karalystė į fabriką, į dirbtuves, į biūrą ir į mūsų namus.

Tepaliekia tavo malonėje darbininkų sielos, kurios yra šiandien pavojuje.

O draugai, kurie yra mirę mūsų darbo garbės lauke, tegul ilsisi ramybėje per tavo gailestingumą!"

Pažemintas Vienuolis

Karaliaus sūnus kartą aplankė trapistų (aštrios atgailos) vienuolyną pietų Prancūzijoje. Jis norėjo susipažinti su visais vienuoliais. Vienuolyno viršininkas, rodydamas vieną vienuolį, štai ką pasakė: "Šitas pirmiau buvo karininkas. Būdamas bailus, jis pabėgo iš mūšio; kadangi jis nustojo garbės, tai atėjo į mūsų vienuolyną." Vienuolio veidas užsidedė pykčiu ir įtužimu, rodos, šoks ir iškolios viršininką. Bet jis pakėlė akis į kryžių, puolė ant žemės prieš vyrėnijį ir visai ramus pasišalino. Princas tada klausia viršininko, kam jis taip pažeminęs vienuolį. Tas paaiškino, jog tas karininkas visada buvęs drąsus kovotojas; jis taip žeminęs, norėdamas jį iširti ir karaliaus sūnui parodyti tikėjimo ir kryžiaus įtaką.

Penkeri Metai Nepalaidotas

Kinijoje 1931 m. užplūdo komunistai misijų namus, kur dirba kun. F. M. Geser. Misijonierius tais pat metais buvo nužudytas. Neseniai rastas jo lavonas ir atgabentas į Shawu laidoti.

Lietuvių Kolegija ir Jos Direktorius

Birž. 4 dieną suėjo lygiai 10 metų nuo Amerikos Lietuvių Kolegijos įsteigimo. Ta proga bent trumpai tą įvykį norime paminėti. Šioj vietoj keletą žodžių tarsime apie gerb. kun. dr. Joną Navicką, kuris stovi Kolegijos priešakyje nuo pat jos įsisteigimo.

Kun. dr. Jonas Navickas mūsų visuomenei yra gerai žinomas ne tik kaip gabus beletristas, žurnalistas ir uolus visuomenės veikėjas, kuris jau per dešimts metų eina Amerikos lietuvių "švietimo ministerio" pareigas, bet ir žymus mūsų jaunimo auklėtojas. Nuo 1926 m. jis yra Marijonų Kolegijos direktorium. Bet šiaip jis jau per dvidešimts su virš metų švietė mūsų liaudį savo gražiais raštais laikraščiuose, parašė ir išleido keletą vertingų knygų, dirbo įvairiose mūsų idėjinėse organizacijose, laikė misijas, vadovavo mūsų visuomenei. Ypač gražiai pasižymėjo, kaip jaunuomenės auklėtojas, kaip kolegijos direktorius, prie kurios įsteigimo ir išlaikymo jis daug prisidėjo, ją pavyzdinčiai sutvarkė ir dabar sekmingai jai vadovauja.

Kun. dr. Navickas yra lietuvis patrijotas pilna to žodžio prasme. Tai reiškiasi visuose jo raštuose, kalbose, pamoksluose ir jaunosios mūsų inteligentijos auklėjimo darbuose. Jau esame susilaukę nemažai visuomenės veikėjų, išauklėtų jo vadovaujamoj kolegijoje. Jie taip pat, kaip ir jų mokytojas, darbštūs, pasišventę, ištikimi savo pašaukimui, patrijotai. Taigi, tas Amerikos lietuvių "švietimo ministerio" vardas jam kaip tik ir tinka.

Kaip gerb. Kun. Navickui rūpi Amerikos lietuvių religinis ir tautinis likimas šiame krašte, parodo ne vien jo raštai, veikimas jaunimo organizacijose ir kolegijoje, bet ir gyvas susirūpinimas besimokinančio jaunimo reikalais. Jo dėka 1932 m. susilaukėme lietuvių katalikų studentų organizacijos ir naujo žurnalo "Studentų Žodis". Nors tie darbai gerb. veikėjui atima daug laiko, daug energijos ir sveikatos išsemia, tačiau

jis dirba į tai neatsižvelgdamas, nes gerai nusimano, kad tik veikėjų darbštumas ir savęs išsižadėjimas visuomenės gerovei užtikrins mūsų tautai šviesią ateitį.

Kun. dr. Jonas Navickas gimė 1895 m. sausio 2 d. Virbalyje. Jis Kybartų valsčiaus vaito sūnus. Pradžios mokslus ėjo Virbalio miesto mokykloje, gimnazijos — Vilkaviškyje. Mokėsi du metu Seinų dvasinėj seminarijoj. Apsirgęs gerklės liga, gydėsi Karaliaučiuje ir Varšuvoje pas savo dėdę dr. Baltrū Vabalą, Varšuvos universiteto dėcentą.

Pagijęs į Seinus nebegrižo, bet kviečiamas kun. Bukavecko, artimo Virbalio klebono kun. Jono Saurusaičio draugo, kuris tais metais viešėjo Virbalyje, 1913 m. rudenį atvyko į Ameriką ir įstojo į New Yorko Katedros Kolegiją anglų kalbos mokintis.

Jausdamas didelį patraukimą į vienuolinį gyvenimą, Kun. Petro Saurusaičio, Waterbury, Conn. klebono padedamas, įstojo į Tėvų Misionierių Kongregaciją La Salette, Hartford, Conn.

Teologijos mokslus ėjo šv. Marijos Seminarijoj, Baltimore, Md. Dvasinė vyriausybė 1918 metais pasiuntė 20 savo gabesnių studentų į Vašingtoną. Jų tarpe ir jam teko būti, nes buvo gavęs seminarijoje meno bakalauro laipsnį. Vašingtone 1919 m. gavo meno magistro laipsnį ir tais pat metais rudenyje buvo pasiųstas į šveicarų Friburgo universitetą, kurį baigė 1922 m. šv. Teologijos daktaro laipsniu.

Jau nuo karo laikų Amerikos lietuviai kėlė lietuviškosios kolegijos klausimą, kuris begalo jį masino ir žavėjo. Gal ši mintis ir buvo pati svarbiausia, kodėl Kun. Navickas stojo pas Tėvus Misijonierius La Salette, nes tenai jau būta daugiau lietuvių ir vyresnybė davė vilties lietuviškos kolegijos įsteigimui. Po Karo išsiplėtojęs nacionalizmas nedavė šios minties realizuoti.

Kolegijos klausimu pradėjo rūpintis Tėvai Marijonai. Dirbti saviems taip svarbioje

Kun. dr. Jonas Navickas, M.I.C., Marianapolio Lietuvių Kolegijos direktorius, kuris šiai kilniai įstaigai vadovauja nuo pat jos įsisteigimo: per dešimt metų. Šių reikšmingų sukaktuvių proga Lietuvių visuomenė nuoširdžiai sveikina gerb. veikėją, linkėdama sveikatos ir geriausio pasisekimo ir toliau taip sėkmingai vadovauti Lietuvių Kolegijai, ir tuo pat visai visuomenei!

visai apleistoje dirvoje, pažadino jį padaryti naują žingsnį — pereiti į Tėvų Marijonų vienuoliją ir imtis šios minties realizavimo. Dievas laimino — per vargus ir skausmus — darbus ir rūpesčius pasiekta tikslo — 1926 metais įsisteigė Amerikos Lietuvių Kolegija. Vadinas, šiemet kolegijos dešimties metų jubiliejus. Taip pat ir jos direktorius Kun. dr. Navicko jubiliejus, nes jis tą garbingą, bet atsakomą vietą užima nuo pat kolegijos įsisteigimo.

Kun. dr. Navickas nėra tik uolus veikėjas, kunigas, organizatorius, mokslininkas ir pedagogas. Jis ir gabus rašytojas. Jo literatiniai darbai yra gana gausūs. Keturi dramų veikalai — vertimai — “Dešimts Metų Smuklėje”, “Žydų Karalius”, “Pranašystė” ir “Du Vainiku”.

Dvasinio turinio išleistos knygutės — “Švenč. Panelės Marijos Apsireiškimas ant kalno La Salette” (išleista “Tikybės ir Doros”), “Mūsų Tikėjimas” (pirmoji laida “Darbininko”, antroji — Šv. Kazimiero draugijos Kaune).

Anglų kalboje — “The Doctrine of the Sacraments” dviejų šimtų puslapių knyga, išleista Wurzburgėje, Vokietijoje.

Rankraštyje tebeturi didelį veikalą ‘Kriščiioniškoji Literatūra — Patrologija’, tikybės pamokų konferencijos.

Beveik visi lietuviški katalikiški laikraščiai turėjo jo straipsnių, po kuriais seniau pasirašydavo “Širvintu”, o vėliau — J. N.

Du metu redagavo “Tautos Rytą” ir taip pat du metu “Laivą”.

Kaip matome, Kun. Dr. Navicko dirbta ir sielotasi visais mūsų visuomenės tautiniais ir religiniais reikalais. Dėl to jo daug nudirbta, daug nusipelnyta... Dieve duok jam sveikatos dar ilgai pagyventi, nes mums reikalinga jo jėgos, jo patyrimas, jo tauri asmenybė ir jo vadovybė. Jis taip glaudžiai suaugo su mūsų visuomene ir taip sėkmingai jai ruošia veikėjus, kad negalima jam nedėkoti ir negalima jo nesveikinti jo vadovaujamos Marianapolio Kolegijos sukaktuvių proga. Ad multos annos!

1936 Metų "Laivo" Skaitytojai Stato Sau Paminklą Naujoje TT. Marijonų Seminarijos Kopyčioje

Sumanymas, 1936 metų "Laivo" Skaitytojai pasistatytų sau naujoje kopyčioje paminklą, nors dar pilnai neįsisiūbavo, bet vis palengva vyksta. Kai kuriems Skaitytojams gal būti ir sunku remti, kai kurie šiaip jau yra rėmėjais, kitiems išrodo, kad vieno dolerio auka maža, tai jos nedaro. Vienas doleris, nors ir nedidžiausia auka, bet kuomet jis ateina iš daugybės žmonių padaro didelę. Tat kiekviena auka yra brangi ir įvertinama. Malonu būtų "Laivo" Skaitytojų vardu gražų paminklą turėti.

Va vėl eilė aukotojų, kurie sumanymą nuoširdžiai parėmė:

35 Rėmėjų kuopa., Brighton Park, Chicago per O. Bambalienę	\$ 70.00
Sesuo M. Kazimiera, St. Joseph's Home, Troy, N. Y.	1.00
G. Ivanauskienė, Detroit, Mich. ..	50.00
Petruškienė Vikt., Waukegan, Ill. ..	1.00
Arlauskaitė Juoz., Detroit, Mich. ..	1.00
Jokubaitenė Ag., Detroit, Mich. ..	1.00
Jokubaitis Kaz., Detroit, Mich. ...	1.00
Cepulis Liudv., Rockford, Ill.,	1.00
Cepulienė Petronellė, Rockford, Ill.	1.00
Užubalienė Katar., Rockford, Ill. ..	2.00
Vasiliauskienė, Rockford, Ill.	2.00
Keliočiai St. ir El., Rockford, Ill.	5.00
Bratkienė Mar., Montreal, Canada	1.00
Aštakauskienė Elzb., Montreal, Can.	10.00
Lapinskas, Chicago, Ill.	2.00
Šaulienė Uršulė, Waukegan, Ill. ..	2.00
Blaivininkų N. Anglijos Apskr. ..	25.00
O. K.	2.00
Ringailai P. ir O., Yonkers, N. Y.	10.00
Yonkers Lietuviai	16.00
Rukštelienė Elz.	5.00
Mrs. Jos. Sonor, Chicago, Ill.	2.00
Vosilaitė Urš., Worcester, Mass. ...	10.00
B. R.	35.00
Streimikiūtė Jieva, Worcester, Mass.	8.00
E. P., Worcester, Mass.	5.00
Šliorienė Magd., Worcester, Mass.	5.00
P. L., Worcester, Mass.	5.00
Ridikas Jonas, Worcester, Mass.	5.00

Ridikienė Ona, Worcester, Mass.	3.00
B. P., Worcester, Mass.	2.00
Kirmilai J. ir M., Worcester, Mass.	2.00
Bernatonienė Ant., Phila., Pa. ..	10.00
Kairaitė Ag., Chicago, Ill.	2.00
Šaulienė P., Utica, N. Y.	5.00

Taigi "Laivo" Skaitytojų paminklo fondas, kaip matoma, žymiai paūgėjo. Jis nesiliauja pamaži augęs. Yra vilties, kad ir paminklas galės būti žymus.

Seminarijos vardu tariu nuoširdų ačiū už visas aukas ir pažadu, kad nuolatos melsimės už visus geradarius, kad Dievas jiems laimingų ir atlygintų už tai, ką jie sau nutraukę mūsų reikalams pavedė.

Kun. V. Kubikauskas, M.I.C.

GERADARIAI FUNDATORIAI IR ŠIAIP ŽYMŪS AUKOTOJAI

Ačiū Dievui, atsiranda asmenų, kurie panorėjo pasistatyti sau, ar kam kitam gražius paminklus Dievo namelyje. Jų stambios aukos tai pajégia įvykinti. Netruksta ir šiaip asmenų, kurie, būdami finansiniai pajégesni, pasiskubino ateiti pagalbon svarbų darbą atlikti. Tokiu būdu svajonė gali tapti tikrenybe: kopyčia galės būt pastatyta.

Statybos išlaidos, žinoma, nėra mažos. Kas nors ir nedidelį namelį statė, žino, kiek susidaro visokiausių išlaidų. Stambi kopyčia — tai ne mažas namukas. Jai ir išlaidų reiks nemažų. Bet, tik stebėtis reikia, kaip vis į laiką ateina ar žymi kokia auka, ar lengvomis sąlygomis paskola. Taip nutraukiamai gali eiti darbas.

Be žymiųjų aukotojų, kurių vardai buvo anksčiau skelbti, atsirado visa eilė kitų. Štai

jie:	
Petraitis Josefina, Duquesne, Pa.	\$ 100.00
Pasislėpęs Pensilvenietis	100.00
Kun. Jonas Kasakaitis, Pittston, Pa.	100.00
Pasislėpusi Massačuzietė	50.00
Mrs. Visockienė, Chicago, Ill.	100.00

Stoškus Juozas, Worcester, Mass., į- taisyti Šv. Juozapo altorių. . .	1000.00
Andriuškaitė A. ir W., Worcester, Mass., įtaisyti Šv. Vincento al- torių.	1000.00
Mažuknai V. ir Jieva, Worcester, Mass.	50.00
(pažadėjo pridėti dar \$50.00)	
Lebeckienė Petr., Hartford, Conn.	100.00
Šauliai Juoz. ir Julė, Shirley, Mass.	10.00
(žadėjo pridėti dar \$90.00)	

Bacevičiai Jonas ir Pranciška, Bel- wood, Ill.	20.00
(tapo pilnais amžin. rėmėjais)	
Kantautas Kaz., Melrose Park, Ill. (kyla į garbės narius)	10.00
Yra dar visa eilė pasižadėjusių vėles- niame laike padaryti žymesnių aukų.	
Nuoširdžiai ačiū visiems. Maldos ir į- vairūs geri darbai nuolatos yra siunčiami Dievui už visus malonius geradarius. Mes pilni vilties, kad Dievas jiems laimins ir atpildys.	

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

SEMINARIJOS AIDAI

Seminarijos Kopyčios Kertinio Akmens Pašventinimas Pavyko

Nepaprastose Iškilmėse Dalyvavo Nemaža Žmonių

Gegužės 31 d., Marijos Kalneliuose buvo nepaprasta, istorinė diena. Tą dieną seminarijoje įvyko iškilmės, kurių metu buvo pašventintas seminarijos naujos kopyčios kertinis akmuo. Diena pasitaikė labai giedri, todėl žmonių iškilmėse būta skaitlingas būrys. Iškilmėse dalyvavusių žmonių tarpe, apart kitų, matėsi ir žymesnių asmenų, k. a.: Jo Malonybė Pralotas M. Krušas, kuris šventino kertinį akmenį, Šv. Kazimiero Seserų Kongregacijos Viršininkė — Motina M. Marija, kurią lydėjo nemažas Seselių Kazimieriečių skaičius. Vėlesniu laiku atsilankė ir Kun. I. Albavičius, Dievo Apvaizdos parapijos klebonas, Chicago, Ill. su savo pagalbininku Kun. Toliušiu, Kun. J. Vaičiūnas, Šv. Antano parapijos, Cicero, Ill. klebonas, Dr. Rakauskas su savo žmona, "Draugo" redaktorius p. L. Šimutis su savo šeima ir kiti.

ŠV. MIŠIOS

Dienos programą prasidėjo 10:30 valandą ryto iškilmingomis Šv. Mišiomis, kurias atnašavo Didžiai Gerb. Provincijolas, Kun. J. Jakaitis, M.I.C. Jam asistavo seminarijos rektorius Kun. V. Kulikauskas, M.I.C. — dijakonu ir klierikas T. Poška, M.I.C. — subdiakonu. Iškilmėms pritaikintą gražų pamokslą pasakė Kun. Kulikauskas, M.I.C.

Prie apeigų taipgi patarnavo seminarijos klierikai. Šv. Mišių metu gražiai giedojo rinktinis seminarijos choras.

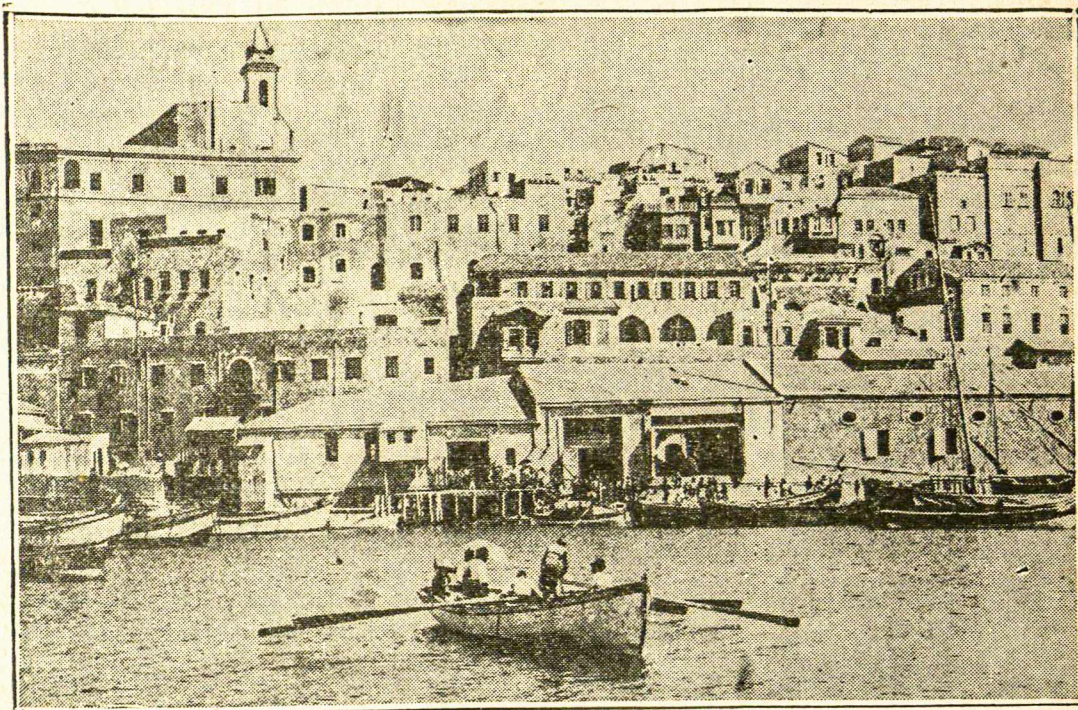
Mišioms užsibaigus, visi išsiskirstė pietums. Seselėms Kazimierietėms seminarijoje buvo suruošta iškilmingi pietūs.

KERTINIO AKMENS PAŠVENTINIMAS

1:30 val. po pietų, įvyko naujos kopyčios kertinio akmens pašventinimas. Šioms apeigoms vadovavo Jo Malonybė Pralotas M. Krušas, kurį šiai progai ypatingai įgaliojo Jo Eminencija Kardinalas Mundelein. Pralotui prie pašventinimo pagelbėjo Didžiai Gerb. Provincijolas, Kun. J. Jakaitis, M.I.C., seminarijos rektorius Kun. V. Kulikauskas, M.I.C., Kun. J. Mačiulionis, M.I.C. ir seminarijos klierikai.

Šiose iškilmėse žmonės irgi skaitlingai dalyvavo. Pamaldų metu, įsižiūrėjus į besimeldžiančių žmonių veidus, matėsi didelis susitelkimas, susijaudinimas. Netenka abejoti, jog tuo metu visi susirinkusieji siuntė karštas maldas į Viešpatį, idant tuo metu šventinamas namas, kopyčia, būtų Dievui tinkamas paminklas ir, kad iš jo išeitų Dievui tinkami darbininkai — kunigai. Akmens pašventinimo apeigos pasirodė labai įspūdingos, maldos gilia prasme reiškiančios. Po šių iškilmių, Jo Malonybė Pralotas pasa-

VIENAS SENŪJŲ PALESTINOS MIESTŲ

Tai Jaffa miestas Palestinoje, per kurį eidamas Viešpatas Jėzus nesykį mokino žmones iš dangaus atneštos „Linksmos Naujienos“ (Evangelijos). Kristus pranašavo, kad žydų tauta neteks savo tėvynės ir bus išmesta lauk, — taip įvyko. Ir iki šiai dienai žydų tauta yra išsisklaidžiusi po visą žemę. Šiame mieste dabartiniu laiku įvyksta arabų atkakli kova su žydais, nes žydai nori atgavinti savo tėvynę Palestinoje.

kė pamokslą, kuriame apibudino tos nepaprastos dienos dvasią bei svarbą ir ragino visus kas gali visokiais būdais ateiti Tėvams Marijonams į pagelbą ir padėti jiems toliau varyti jų sunkų ir atsakomą darbą.

Provincijolas Kun. Jakaitis Tėvų Marijonų vardu padėkojo visiems, jog malonėjo tą dieną atvykti ir taip skaitlingai dalyvauti šventinimo iškilmėse. Pastebėjo, taipgi, jog jeigu yra tokių žmonių, kurie kaippo atmintį arba paminklą norėtų ką nors iš savęs įsitaisyti būsimoj seminarijos kopyčioj, gali jau dabar iš anksto tai užsisakyti. Kiekvienas įsitaistas dalykėlis bus širdingai įvertintas — ar tai bus auka, altorėlis, stacijos, liktoriai, langai, baltiniai, ar kas panašaus kas kopyčiai yra reikalinga. Po to visus užkvietė apžiūrėti seminarijos namus ir susipažinti su jos aplinkybėmis.

PIKNIKAS

Po visų pamaldų, netoli seminarijos esančiam ūkyj įvyko piknikas, kurio metu į iškilmes suvažiavusieji žmonės gavo progos linksmai praleisti likusią dienos dalį. Ūkies sode beveik kiekviena Čikagos lietuvių kolonija turėjo atskirą savo stalą, ar tai užkandžiams, ar kokiems nors žaislams. Taip, kad kas norėjo galėjo užkandžiauti, ir dėl įvairumo, turėjo progos prieš kurių žaislų išmėginti savo akį ar giliuką. Visur graži nuotaika ir pasitenkinimas.

Viešpatas Dievas Marijonams tą dieną ypatingu būdu laimino, nes iš vakaro buvo pasidarę gan šaltoka. Taip, kad buvo manyta jeigu panašiai būsią ir sekančią dieną, tai tikrai šaltis neduos daugeliui žmonių dalyvauti iškilmėse. Tačiau, sekmadienis išaušo graži diena, O vakare, po visų iš-

kilmų ir po pikniko, kada žmonės vos išsiskirstė, užėjo trumpas lietus, kuris po dienos karščio visus ir viską atgaivino.

Labai malonu matyti, kad nemaža yra žmonių, kurie visgi įvertina Tėvų Marijonų dedamas pastangas paruošti lietuviškai visuomenei tinkamus kunigus. Malonu matyti, kad nemaža žmonių ateina Marijonams į pagelbą prieinama parama. Tikimės, kad laikui bėgant, atsiras ir daugiau panašių geradarių, kurie irgi prisidės prie Marijonų kilnaus ir atsakomingo darbo — auklėti ir ruošti lietuvius jaunuolius Dievo tarnybai.

SVEIKINAME!

Štai paskutinėmis dienomis, dabartinis Marianopolio Kolegijos direktorius, Kun. dr. Jonas Navickas, M.I.C. minėjo 10-ties metų Amerikos Lietuvių Bernaičių Kolegijoj direktoriavimo sukaktį. Per tuos dešimtį metų, Kun. Navickui vadovaujant, Amerikos Lietuvių Kolegija išaugo į didelę, galingą įstaigą, kuri teikia didelės naudos bažnyčiai ir tautai ir kuri žada daug vilčių ateičiai.

Sveikiname šia proga Kun. dr. Joną Navicką, ir kaip iki šiol jo darbas nešė gausių vaisių, linkime kad ir toliau sektųsi Jam darbuotis. Lai Viešpats priduoja Jam reikalingos sveikatos ir malonės toliau dirbti taip kilnų jaunimo auklėjimo darbą.

Seminarijos Vyresnybė ir Auklėtiniai.

Siųsti Blizgučius į Misijų Kuopą

Jau prisiartinio gražusis pavasaris — visur linksma — gražu. Žmonės ruošiasi vasarai. Šeiminiškai ir šeiminiškės užimti namų švara, pertaisymu. Beabėjo, ir nevienas iš "Laivo" gerbiamųjų skaitytojų gal jau valymo darbą atliko — kiti dar pradėjo taip vadinamą pavasario namų valymo darbą. Jeigu radosi arba rastųsi kurių tai daiktų-daiktelių kurie jau jums nereikalingi, ir nežinote ką su jais veikti, tai misijų kuopa jums padės tą "didelį klausimą" išrišti. Jeigu būtų kokie blizgučiai, sveikinimų atvirutės, vartoti Amerikos arba kitų šalių pašto ženklai, ir panašiai, tai malonėkite viską su-

rankioti, surišti ir išsiųsti į: Marian Hills Seminary, Mission Club, Hinsdale, Illinois.

O kuopa apturėjusi siuntinį Jums duos žinią ir nuoširdžiai padėkos. Misijoms nieko nėra per gero, arba per mažo.

Štai ką rašo viena iš mūsų bendradarbių:

Gerbiamieji Misijų Darbuotojai:

Jums prisiunčiu kitą siuntinį su įvairiais dalykėliais misijų naudai. Pasižvalgius per visus stalčius pavyko šį — tą surasti. Didesnę dalį siunčiamų daiktų man teko gauti iš kitų geraširdžių ponių.

Malonėkite panaudoti misijoms kad bus tinkamą. Jums linkiu sėkmingai darbuotis jūsų kilniame darbe. Aš gi džiaugiuosi kad nors maža dalimi galiu prisidėti prie jūsų kilnaus darbo.

Jus gerbianti,

B. Miciūnienė
New Britain, Conn.

J. Buja, M.I.C., tvarkytojas.

Bokšto Lengelis

Pagoniška inteligentija, dangstydamasi neva meno skraiste, kartais vienu ar kitu būdu įtikina kurių valdžių ar mokslo institutų vyresnybes, kad jos vienur ar kitur viešai išstatytą netinkamas stovyklas. Toks nelemtas dalykas, kaip ir paprastam darbininkui, taip ir rimtesniam žmogui visai nepatinka. Nesenai, Amoj mieste, pietų Kinijoje, dvi tokios stovylos (Europoj gamintos) be galo piktino vietinius gyventojus. Miesto taryba turėjo greitu laiku tuo dalyku susirūpinti, ir po kiek laiko tos dvi stovyli buvo padoriai apdirbtos ir tuo būdu pridengtos. Toks tų kiniečių pasielgimas ar tik nesugėdintų įvairius Europos ar Amerikos miestus?.

M. Jodka, M. I. C.

KAUNAS. — Dabar Kaune ir priemiesčiuose yra 21 katalikų bažnyčia ir koplyčia. Visoje Lietuvoje yra bažnyčių 530. Su koplyčiomis šis skaičius būtų dar didesnis.

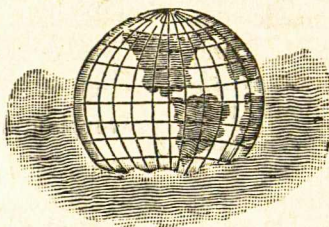
Katalikų Pasaulyje

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI gegužės 31 dieną minėjo savo 79 metų sukaktuves. Kardinolų kolegijos dekanas kard. Pignatelli di Belmonte pontifikavo padėkonės šv. Mišias šv. Petro bazilikoje, dalyvaujant visiems Romoje esantiems kardinolams, arkivyskupsams, vyskupsams, diplomatomis ir dešimtiems tūkstančių maldininkų. Jo Šventenybė bazilikon atlydėtas su kilnojamuoju sostu. Tuo būdu Popiežius įžengė į 80 metus amžiaus. Nepaprastas įvykis, nes Pijaus XI gimimo sukaktuvės supuolė su Sekminėmis — Šventosios Dvasios Atsiuntimo švente. Jo Šventenybė gavo tūkstančius sveikinimų iš visų pasaulio dalių.

LONDONAS. — Mirė kun. Luke Walker, O.P., žymus Šventojo Rašto tirėjas, anglų dominikonų provincijos studijų regentas ir buvęs Hawkesyard dominikonų perdėtinis. Jis mirė Oxforde, 49 m. amž. Pasaulinio karo pradžioje velionis studijavo Biblinėje mokykloje Jeruzalėje. Turkai paėmė jį nelaisvėn. Paskiau Sirijos gubernatoriaus įsakymu jis Damaske įkalintas. Ten jam buvo pranešta, kad jis su kitais įkalintais anglais turėsias žūti, jei britų karo laivai bombarduodami nukausią turkus. Per porą parų jis buvo laikomas viename kalėjimo narve ir laukė, kada bus pašauktas nužudyti. Paskiau jis paleistas. Turkų grasinimai ir nepaprastas vargas skaudžiai paveikė velionies sveikatą, taip kad prieš laiką dabar ir buvo priverstas skirtis su šiuo pasauliu.

VATIKANAS. — Įsteigtas tarptautinis ofisas vadauti katalikų akcijai. Šventasis Tėvas paskirs šiam ofisui viršininką — Bažnyčios aukštąjį prelatą.

PROVIDENCE, R. I. — Šš. Petro ir Povilo katedroje birž. 7 d. įvyko pamaldos, kad ypatingu būdu padėkojus Dievui už Katalikų Bažnyčios pažangą Rhode Island valstybėje. Jo Eksc. vyskupas F. P. Keough pontifikavo iškilmingas šv. Mišias.

MEXICO CITY (per pašta). — Gautais tikrais iš įvairių šaltinių pranešimais, Meksikos 21-oje valstybėje per paskutinius tris mėnesius atidaryta 125 bažnyčios ir iš to skaičiaus 43 tik vieną valstybėj. Iš 125 atidarytų bažnyčių 58-se, kurios randasi penkioje valstybėse, neleidžiama kunigams laikyti pamaldų, bet žmonėms susirinkti nedraudžiama. Bendrai imant, kunigų veikla ir toliau perdėm suvaržyta. O trijose valstybėse visos bažnyčios kelinti metai uždarytos ir neleidžiama jų atidaryti.

RIO DE JANEIRO Brazilija. — Rio de Janeiro arkivyskupija stropiai rengiasi minėti savo arkivyskupo Jo Emin. kardinolo Leme de Silveria Cintra sidabrinį vyskupavimo jubiliejų. Kardinolas Cintra yra vos 54 m. amžiaus. Vyskupu konsekruotas jam einant 29 metus amžiaus.

MADRIDAS. — Visa Ispanija šiemet mini šv. Izidorius trylikos šimtų metų mirimo sukaktuves. Šv. Izidorius buvo Sevilės vyskupas septintajam šimtmečiui. Ispanams ypač jis garbingas tuo, kad buvo ispanų tautybės iškėlėjas. Anksčiau ispanų tautybė nebuvo žinoma. Be kitko šv. Izidorius buvo pirmasis krikščionis rašytojas.

PRAHA, Čekoslovakija. — Čia įvyko antrasis tarptautinis katalikų transliavimas (broadcasting) kongresas. Kongreso dalyviai pasiuntė Šventajam Tėvui ištikimybės paraišką. Gavo tad nuo Popiežiaus sveikinimų ir linkėjimų, kad visur būtų žymiai plečiama oro bangomis (per radiją) katalikų veikla.

Pačiam kongrese rasta ir pripažinta, kad radijo šiandien vaidina didžiai svarbų vaidmenį katalikų akcijoje. Spauda yra galingesnė už radiją. Bet spauda negali visų vietų pasiekti taip, kaip gali tai atlikti per radiją transluojamas žodis. Su radijo pagalba, kur jis nėra suvalstybtintas, arba suvaržytas, katalikai gali atlikti didelius darbus tikėjimo ir Bažnyčios platinime.

NEW YORK (per paštą). — Apaštališkas delegatas J. Valstybėms, Jo Ekse. arkivyskupas A. Cicognani, aną sekmadienį pagerbė Vengrijos Šv. Elzbieta jos kanonizavimo 700 metų sukaktuvėmis. Šv. Elzbieta yra Šv. Pranciškaus Trečiojo ordeno (tretininkų) globėja. — Apaštališkas delegatas pontifikavo iškilmingas šv. Mišias Šv. Antano italų parapijos bažnyčioje. Šiose pamaldose buvo kone visi parapijos tretininkai — apie 600 asmenų. Pasibaigus Mišioms apaštališkas delegatas įteikė specialius medalius tretininkams, kurie išbuvę trečiojo ordino nariais 25, 50, arba daugiau metų.

VATIKANAS. — Atstovaujančios 22 atskiras tautas katalikų akcijos grupės geg. 31 d. buvo Šv. Petro bazilikoje, kur iškilmingomis pamaldomis minėta Popiežiaus Fijaus XI 79 metų gimimo sukaktuvės. Prieš aplesiant baziliką, šventasis Tėvas apie 45 minutes kalbėjo tūkstantinėms maldininkų minims, o ypač katalikų akcijos atstovams.

“Pirm visako budėkite, saugokitės komunizmo pavojaus ir jo viliugingumo, netikrųjų pranašų, svajojančių apie negalimus dalykus, kad tiesą suvienijus su melu,” kalbėjo Popiežius.

Popiežius palietė ir katalikišką spaudą.

“Raginu ją (katalikišką spaudą) visados būti katalikų akcijos galingą pagelbininkę,” pareiškė Popiežius.

LONDONAS. — Anglijos katalikų mokyklų tūkstančiai vaikų šio birželio mėnesio 13 d. vyks į Švč. Panelės Marijos šventovę Walsinghame ir tenai melsis savo mokyklų reikale, kad gavus iš vyriausybės reikalingos paramos. Westminsterio arkivyskupas A. Hinsley remia ir laimina šios vaikų maldininkijos žygį.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

HARTFORD, Conn. — Šiomis dienomis Hartfordo diecezijos vyskupas perkėlė lietuvius kunigus vikarus, būtent, kun. Joną Kripą, Šv. Juozapo lietuvių parapijos (Waterbury, Conn.) vikarą paskyrė vikaru į Švč. Trejybės lietuvių parapiją Hartford, Conn. pas kleb. kun. J. Ambotą; kun. S.

Gauronską iš Šv. Jurgio lietuvių parapijos, Bridgeport, Conn. į Šv. Juozapo lietuvių parapiją, Waterbury, Conn. pas kleb. kun. Juozapą Valantiejų; kun. Ražaitį iš Švč. Trejybės lietuvių parapijos Hartford, Conn. į Šv. Jurgio lietuvių parapiją, Bridgeport, Conn. pas kleb. kun. M. Pankų.

Perkeltiems kunigams linkime geriausių sekmių naujose vietose.

BALTIMORE, Md. — Kasmet mūsų kolonijoje vienas gegužės sekmadienis yra pašventas viešam pagerbimui Dievo Motinos. Šįmet gegužės 24 d. įvyko tas viešas Marijos atminimas. Procesija prasidėjo 4 val. po pietų. Joje dalyvavo šs. Vardo dr-jos vyrai, altoriaus ir rožančiaus dr-jos moterys, parapijos sodalietės, altoriaus tarnai ir mokyklos vaikučiai. Procesija užėmė net tris miesto blokus. Procesiją vedė Edvardas Žadas. Amerikonišką vėliavą nešė Vincas Vaitukaitis, o šs. Vardo dr-jos vėliavą valdė Alfonsas Paulauskas. Gegužės karalienė buvo sodalicijos raštininkė Olga Matulionytė. Aiškiai ir įspūdingai ji atkalbėjo pasišventimo aktą, po kurio atkartojimo mažoji pirmo skyriaus mokinė Jončiūtė apvainikavo Marijos stovylą. Sekė kun. Mendelio pamokslas, kuriame svarbiausia mintis buvo, kad kiekvienas savo širdyje pastatytume altorių Marijai ir savo darbais niekuomet nei Marijos nei Jos Dieviškojo Sūnaus neišvytumėm iš savo sielos.

BROOKLYN, N. Y. — Geg. 29 d. š. m. sukako 40 metų kun. A. Miluko, buvusio Maspetho lietuvių parapijos klebono, kuni-gavimo. Paminėti sukaktį kun. A. Milukas išvyko į Philadelphiją, kur šv. Jurgio bažnyčioje atlaikė iškilmingas šv. Mišias. Sveikiname išėivijos veteraną, tautos didvyrį, spaudos milžiną, sulaukusį šios sukakties.

WATERBURY, Conn. — Gegužės 23 d., parap. auditorijoje, vietinių draugijų veikėjai kun. J. Kripui (jo 5 metų kunigystės bei visuomenės darbuotės ir išleistuvių) surengė šaunų bankietą, į kurį atsilankė virš 600 asmenų. Vad. kun. J. Valantiejui kalbėjo miesto majoras Hayes, kun. E. Gradeckis, d-ras Hill, kun. P. Karlonas, šerifas Jenušaitis, kun. V. Ražaitis, Aldermonas Bendleris, adv. J. Alšauskas, kun. B. Gaurons-

kas, adv. C. Balanda, komp. Aleksis ir solemnizantas kun. J. Kripas. Visi kalbėtojai reikė džiaugsmą kun. Kripo darbuotės dėliai ir linkėjo naujoj (Hartford, Conn.) kolonijoj geriausių sekmių.

PROVIDENCE, R. I. — Geg. 24 d. parapijos svetainėje buvo parapijos susirinkimas, kuriame gerb. klebonas atsiklausė ką daryti su sena bažnyčia. Susirinkusieji sutiko su klebono patarimu, kad būtų statoma mokykla ir su sale. Fondą naujos mokyklos pradėjo pats kleb. kun. J. A. Vaitėkūnas paaudodamas \$100.00. Parapijonys pasekė jo pavyzdį, aukodami sulig išgalės. Matant tokį parapijonų duosnumą, tikimasi greit sulaukti naujos mokyklos.

CICERO, Ill. — Pirmas svarbusis įvykis parapijos sidabriniam jubiliejuje įvyks birželio 13 d. Tai parapijos globėjo šventė, Šv. Antano diena. Šiais metais toji diena bus dvigubai svarbi, nes ne vien bus metinė šventė, bet ir jubiliejinės varduvės. Tai bus iškilmingiausia, išpūdingiausia ir reikšmingiausia diena per dvidešimt penkis metus.

LIETUVOJE

VIŠTYTIS, (Vilkaviškio apskr.). — Pastaruoju laiku Vištyčio parapijoj pasirodė kažkoki socialistiškos spaudos tipeliai, kurie brukte bruka padorios valios žmonėms iš Amerikos knygeles, kurios baisiai šmeižia Dievą ir Bažnyčią. Jau nevienas tikintis žmogus tapo apvyltas ir užsisakė laikraštį "Eikit ir jūs į Vinyčią". Taip pat nešioja knygeles: "Ką sako Biblija apie peklą", "Kas tai yra žmogus", "Milijonai dabar gyvenančiųjų nebemirs" ir daug kitų, kurias brukte bruka katalikams. Tokius šlamšto platintojus tikintieji rūpinasi pašalinti iš jų parapijos ir sulaukyti tolimesnį veikimą.

LINKUVA. — Linkuvos kapinėse, dalyvaujant J. E. Vysk. K. Paltarokui, prof. Pr. Dovydaičiui, dideliame skaičiui dvasininkų ir didžiulei žmonių miniai, iškilmingai palaidotas a. a. Juozapas Paltarokas, Ekscelencijos Panevėžio Vyskupo tėvas. Paskutinį

atsisveikinimo žodį kapinėse tarė prof. dr. Pr. Dovydaitis, reikšdamas Ekscelencijai Vyskupui užuojautą ir papasakodamas apie garbingą, 95 metų amžiaus sulaukusio, nabašninko didelį teisingumą, religingumą ir kitas jo dorybes. Apie nabašninką, kaip Linkuvos parapijietį, prieš tai pasakė pamokslus kun. Grigaliūnas (bažnyčioj) ir kun. Danys (kapuose).

KAUNAS. — Šių metų gegužės 13 dieną sukako 10 metų nuo įsteigimo nepriklausomos Lietuvos bažnytinės provincijos. Jau 1925 metų pavasarį, abu nepriklausomos Lietuvos vyskupai, J. E. Pranciškus Karevičius, M.I.C. ir J. E., Antanas Karosas buvo pasiuntę Šv. Tėvui prašymą įsteigti bažnytinę provinciją. Ir pagaliau, tarpininkaujant šventos atminties arkivyskupui Jurgui Matuveličiui, M.I.C., mūsų bažnytinė provincija buvo įsteigta 1926 m. gegužės 13 dieną.

Šių sukaktuvių proga Kauno arkivyskupas Metropolitais išleido tikintiesiems gražų laišką, nurodydamas, kiek per tą dešimtmetį jau padaryta ir prašymas, kad tikintieji savo maldomis dėkotų Dievui. Kaišėdoryse šia proga buvo iškilmingai pakonsekrutuota katedra ir įvyko vyskupijos sinodas.

JAUNI VYRAI!

Ar Jūs nerėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje?

Jei moki kokį nors amatą, pašvėsk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokesčiai ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c kraštos ženklelį atsakymui.